

Isaia 17:1-14 – Împotriva Damascului

Profeția împotriva Damascului și Siriei este foarte scurtă și se regăsește doar în versetele 1-3. Cea mai mare parte a profeției se concentrează pe paralela dintre rămășița Siriei și cea a lui Iacov. Profetul anunță căderea acestor împărății, dar el are în certul atenției sale tot pe Israel, și insistă asupra legăturilor dintre soarta acestor popoare și poporul Domnului. În situația Siriei profetul construiește următoarea paralelă:

- *Dar rămășița Siriei va fi ca slava copiilor lui Israel (17:3b)*

Pasajul ridică următoarea întrebare: paralela dintre rămășița Siriei și slava lui Iacov vizează doar partea de smerire și pedeapsă sau și partea de reînviere și reabilitare? Rămășița Siriei va fi smerită asemenea slavei lui Iacov doar, sau va fi și reabilitată asemenea slavei lui Iacov? Pasajul 17:7-9 ne sugerează că paralela ar putea avea în vedere și dimensiunea reabilitării. Vorbirea din v.7 este una generală și nu neapărat specifică pentru rămășița lui Israel:

- *În ziua aceea omul se va uita spre Făcătorul lui...*

Deci pasajul ne sugerează nu doar trezirea spirituală a lui Israel ci și o trezire spirituală printre neamuri care ar putea include și rămășița Siriei. Versetul 9 pare să sublinieze din nou că trezirea are în vedere neamurile:

- *În ziua aceea cetățile lui întărite vor fi ca dărămăturile din pădure și de pe vârful muntelui, părăsite odinioară înaintea (sau din pricina – altă traducere) copiilor lui Israel: va fi o pustie!*

Din limbajul folosit cetățile nu par a fi ale lui Israel. Deci ar fi ale neamurilor, inclusiv ale Damascului, căci așa începe profeția:

- *Iată Damascul nu va mai fi o cetate, ci va ajunge un morman de dărămături; cetățile Aroerului sunt părăsite...(17:1-2)*

Vinovăția nu mai este evidențiată sub forma mândriei, ci se subliniază prima roadă a mândriei:

- *Căci ai uitat pe Dumnezeul mântuirii tale și nu ți-ai adus aminte de Stânca scăpării tale.*

Versetul 14 ar putea include atât rămășița lui Israel cât și rămășița Siriei:

- *Îndeseară vine o prăpădenie neașteptată și până dimineața nu mai sunt! Iată partea celor ce ne jupoaie și soarta celor ce ne jefuiesc.*

Dumnezeu nu oferă izbăvire doar rămășiței lui Israel ci și unei rămășițe dintre Neamuri. Dacă în cap.15-16 profetul și Domnul plâng pentru Moab ca pentru poporul Israel, în cap.17 rămășița Siriei și a neamurilor va fi reabilitată asemenea rămășiței lui Israel! Observăm în aceste capitole o progresie în sublinierea rolului și importanței neamurilor în planul Dumnezeului lui Israel.